Todays daf sponsored by Comp-U-Plus the lowest price for Linksys/Cisco and electronics - www.compuplus.com
Lilui Nismas R' Pinchas Ben Eliezer Yaakov Reich ATH

מנודין ומצורעין מה ן בתספורת · ומילתא יתירה פרוע לא בעי לאוסופי דליתי ליה דר"ח דמוקי לה לקמן בתספורת תדע דלקמן בעי לאוסופי 'מיהא הגחת תפילין כר"ש: (יהודה) מנודה מהו בעטיפת הראש אמר רב יוסף תיש · ולא גרסה לו דברי רב פפא דמוקי לה

יהיה פרוע לכומתא וסודרא:

וראשו יהיה פרוע · לריך עיון לפי פלינו הכי בברייתא לא תפרעו וכנגדיכם לא תפרומו דלעיל מייתי (ו) עלה תספורת לחכל ולא מייתי מיהא למלורע דמשמע דסכר כר"ע 'ופלינ אחר' לגיטור כדפריטית לעיל ומשמ ר"ש לא פלינ אחדכי לגיטור דפריעת הראש היינו גידול שער בין במלורע בין בחכל ותדוייהו דוקא ר"ש ולעיל דלא מייתי מיהא למלורע משום דמשכח בדייתא בהדיא מייתי לה ותע"ב דבדייתא דמוגיא מייתי לכל חיב טהא לגילוחו ברגל ומיהא המצה לדקמן ומייתי קראי דומצחת לפי שלריך לפרש מנלן מהני דחכל לאו טהא לגילוחו ברגל לחכל רחלו יהיה פרוע דמייתי בגיזול שער דומה לו דבר פשוט ומיתא ליה לאתויי בדייתא: **אסור** בשלילת שנוס דקאמר ליה רחמנא ליחזקאל החנך דוס · דמשמע שתיקה משלילת שנוס ומתלמוד תורה נמי משמע בסמוך מהחנך דוס והא דהיה יחזקאל טהב לגילוחו בהחנך דוס וכהל שאר דבריס לא היה עושה שהיה לריך להרחות בקנת דבריס שהוא לחכל ולא היה טהב דיני לחכל אלא למחל: **שיהו** שפחותיו מדובקות. לעיל דרשינן מיניה עטיפת הראש ומשמ חרוייהו מדמשמ ר"ג מדכתיב שפם ולא כתיב שפה:

ובועלי נדות מותרין · לחכל שטיכל לנקי לחכל לנקיו לריך טבילה ולרבי יהודה מדמשמ התם דלא לריך טבילה לדברי תורה לכעל נקי היכא דלא נטהר ע"י טבילה זו כפרק מי שמתו (כרכות דף כו·) במשמשת ולחתה דס וכעל נקי שרלה זיכה לריכין טבילה ור' יהודה פוטר והא דהכא בלא טבילה כרבי יהודה לריך לוייב דלייתי רבי יהודה בפיפא דהך בדייתא בפ' מי שמתו (שם דף כב·) וקתמר רבי יהודה טובה הוא בהלטות דרך ארץ ולילא למימר דלרבי יהודה נמי בועלי נדות חייבין טבילה כמו בעל נקי בעלמא דהשתא ומה בעל נקי שרלה זיכה לחר כך שהיה חייב לכבר פומר רבי יהודה בועל נדה לא כל שכן מיהו לכתורה ג"ל דלא פליגי רבי יהודה ורבנן אלא בהני טומחות דחומיא דקרי הוי לחייב דטומחה יולחה עליו מנופו לחכל בטומחה שרלים מודה רבי יהודה דבהדי קרי לריך טבילה ת"ב ר"ע ומנודין מה ן בתספורת · ומילתא יתירה פרוע לא בעי לאוסופי דליתי ליה דר"ח דמוקי לה לקמן בתספורת תדע דלקמן בעי לאוסופי 'מיהא הגחת תפילין כר"ש: (יהודה) מנודה מהו בעטיפת הראש אמר רב יוסף תיש · ולא גרסה לו דברי רב פפא דמוקי לה

יהיה פרוע לכומתא וסודרא:

וראשו יהיה פרוע · לריך עיון לפי פלינו הכי בברייתא לא תפרעו וכנגדיכם לא תפרומו דלעיל מייתי (ו) עלה תספורת לחכל ולא מייתי מיהא למלורע דמשמע דסכר כר"ע 'ופלינ אחר' לגיטור כדפריטית לעיל ומשמ ר"ש לא פלינ אחדכי לגיטור דפריעת הראש היינו גידול שער בין במלורע בין בחכל ותדוייהו דוקא ר"ש ולעיל דלא מייתי מיהא למלורע משום דמשכח בדייתא בהדיא מייתי לה ותע"ב דבדייתא דמוגיא מייתי לכל חיב טהא לגילוחו ברגל ומיהא המצה לדקמן ומייתי קראי דומצחת לפי שלריך לפרש מנלן מהני דחכל לאו טהא לגילוחו ברגל לחכל רחלו יהיה פרוע דמייתי בגיזול שער דומה לו דבר פשוט ומיתא ליה לאתויי בדייתא: **אסור** בשלילת שנוס דקאמר ליה רחמנא ליחזקאל החנך דוס · דמשמע שתיקה משלילת שנוס ומתלמוד תורה נמי משמע בסמוך מהחנך דוס והא דהיה יחזקאל טהב לגילוחו בהחנך דוס וכהל שאר דבריס לא היה עושה שהיה לריך להרחות בקנת דבריס שהוא לחכל ולא היה טהב דיני לחכל אלא למחל: **שיהו** שפחותיו מדובקות. לעיל דרשינן מיניה עטיפת הראש ומשמ חרוייהו מדמשמ ר"ג מדכתיב שפם ולא כתיב שפה:

ובועלי נדות מותרין · לחכל שטיכל לנקי לחכל לנקיו לריך טבילה ולרבי יהודה מדמשמ התם דלא לריך טבילה לדברי תורה לכעל נקי היכא דלא נטהר ע"י טבילה זו כפרק מי שמתו (כרכות דף כו·) במשמשת ולחתה דס וכעל נקי שרלה זיכה לריכין טבילה ור' יהודה פוטר והא דהכא בלא טבילה כרבי יהודה לריך לוייב דלייתי רבי יהודה בפיפא דהך בדייתא בפ' מי שמתו (שם דף כב·) וקתמר רבי יהודה טובה הוא בהלטות דרך ארץ ולילא למימר דלרבי יהודה נמי בועלי נדות חייבין טבילה כמו בעל נקי בעלמא דהשתא ומה בעל נקי שרלה זיכה לחר כך שהיה חייב לכבר פומר רבי יהודה בועל נדה לא כל שכן מיהו לכתורה ג"ל דלא פליגי רבי יהודה ורבנן אלא בהני טומחות דחומיא דקרי הוי לחייב דטומחה יולחה עליו מנופו לחכל בטומחה שרלים מודה רבי יהודה דבהדי קרי לריך טבילה ת"ב ר"ע

מנודין ומצורעין מה הן בתספורת תי"ש *מנודין *ומצורעין אסורין לספר ולכבם מנודה שמת ב"ד סוקלין את ארונו ר' יהודה אומר לא שעמידו עליו גל אבנים כגלו של עכן *אלא ב"ד שולחין ומניחין אבן גדולה על ארונו *ללמדך שכל המתנדה ומת בנידויו ב"ד סוקלין את ארונו *אבל חייב בעטיפת הראש מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל *ולא תעטה על שפם מכלל דכולי עלמא מיחייבי מנודה מהו בעטיפת הראש אמר רב יוסף ת"ש *והן מתעטפין ויושבין כמנודין וכאבלים עד שירחמו עליהם מן השמים א"ל אביי דלמא מנודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בעטיפת הראש ת"ש *יעל שפם יעטה *מכלל שחייב בעטיפת הראש ש"מ *אבל *אסור להניח תפילין מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל *פארך חבוש עליך מכלל דכ"ע אסור) מנודה מהו בתפילין תיקו מצורע מהו בתפילין ת"ש *והצרוע *לרבות כ"ג בגדיו יהיו *פרומים *ישיהו מקורעים *וראשו יהיה פרוע אין פריעה אלא *גידול שער דברי ר"א ר"ע אומר נאמרה הוייה בראש ונאמרה הוייה בבגד מה הוייה האמורה בבגד דבר שרוץ מגופו אף הוייה בראש דבר שרוץ מגופו מאי לאו אתפילין אמר רב פפא לא) אבומתאוסודרא אבל *אסור בשאילת שלום דקאמר ליה רחמנא ליחזקאל *האנק דום מנודה מהו בשאילת שלום אמר רב יוסף ת"ש *ובשאילת שלום שבין אדם לחברו כבני אדם הנזופין למקום א"ל אביי דלמא מנודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בשאילת שלום ת"ש ועל שפם יעטה שיהו שפתותיו מדובקות זו בזו שיהא במנודה ובאבל *ואסור בשאילת שלום ש"מ וניפשוט מינה למנודה אמר רב אחא בר פנחס משמיה דרב יוסף מי קתני שאסור שיהא במנודה ובאבל [קתני] במילי אחרנייתא ואסור נמי בשאילת שלום *אבל אסור בדברי תורה מדקאמר רחמנא ליחזקאל דום מנודה מהו בדברי תורה אמר רב יוסף ת"ש מנודה ישנה ושונין לו נשבר ונשברין לו *מותרים לא שונה ולא שונין לו לא נשבר ולא נשברין לו *אבל שונה הוא לעצמו שלא יפסיק את למודו *ועושה לו הנות קטנה בשביל פרנסתו ואמר רב זבוני מיא בפקתא דערבות שמע מינה מצורע מהו בדברי תורה *ת"ש *והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיעה מבאן אמרו *הזבין והמצורעין ובועלי נדות *מותרין לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים ולשנות במדרש וב"ש *בהלכות ובאגדות *בעלי קריין אסורין ש"מ אבל *אסור *בתכבוסת דכתיב *ויישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבישי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת מנודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבם ש"מ אבל *חייב בקריעה דקאמר להו רחמנא לבני אהרן *לא תפרומו מכלל דכ"ע מיחייבי מנודה מהו בקריעה תיקו מצורע מהו בקריעה ת"ש *בגדיו יהיו פרומים *ישיהו מקורעין שמע מינה אבל *חייב בכפיית המטה דתני בר קפרא

מסורת הש"ס

מנודין ומצורעין מה ן בתספורת · להכי קאמר להו בהדדי משום דפטיש להו בהדדי: מצורה אמת וכו' · סיפא דבריימא היא: כעלו על עכן · דכתיב (יהושע ז) ויקימו עליו גל אבנים גדול: והן מתעטפין · מפורש במסכת תעניות לאחר שהתענו שלש עשרה ת"ל: מצורה לשמים · כי הני שתי דחמירי ולכי הורה אור לריכי עטיפת הראש לכל לחריס משום דפטיש להו בהדדי: יעטה · משמע עטיפת הראש: פארך · זה תפילין: דכר שהוא חון מגופו לף הוייה. לחמורה בראש ילחנו יהיה פרוע משמע מגולה כענין דכתיב ופרע לא: ראש האשה (מנחות ה) דכר שהוא חון מגופו ולא לחריון משער שהוא מגופו: מאי לאו · שיהא ילחנו מגולה מחפילין: לטומחת וסודרא · כלומר שיהא ילחנו מגולה מטומחת וסודרא לכל חפילין מיית: דהא ת"ל ראשכם ליחזקאל החנך דוס · כלומר בדבר זה תהוא לפילות בחדוס ולא תשלל לשלוס: ת"ש · דחני נכי העניות הן יושבין כמנודין ולבלים וכו': שפם · משמע שפתותיו מדובקות: מי קתני כמנודה · שלסור בשלילת שלוס: מותרים · משרימין בחרס לאחר ל' יום (לאחר הגדוי א): בפקתא דערבות · בשוק של לוהו מקום: בעלי קריין אסורין · לפי שבא להם מחמת שמחה ולקות ילחם ולימה לימה:

דעות

(ו) [פי' תוס' לעיל מה ז: ד"ה הקבה כיר' לחבייס וכו'] ג) [פי' כומחה מגבשם דגם שהיא כומחה ילחם ולין עולה לחשלה מן ילחם. ערוך]

גליון הש"ס

הגהות הב"ח

(ו) תוס' ד"ה ולחנו ט' דלעיל מייתי מיניה לישור הספורת לחכל:

תוס' ד"ה ונועלי נדות וכו' וכתוספ' פי' לקיון דשומחת כועל נדה. עיין מגחה לחלן ע"ב ד"ה ומנודין ומגוזרים מה ן בתספורת וכו' ולחנו ט' דלעיל מייתי מיניה לישור הספורת לחכל:

הגהות מהר"ב רנשבורג א] רש"י ד"ה מותרים שחתיימין כחרס לחחר ל' יום לחחר חגדוי. ל"ל לחחר שנים תניח לקמן דף פז ע"ח ולפי כוונת רבינו יונה ניחא שנים שחניים ושונין לחחר שנים ומחניימין לחחר שנים:

Copyright (c) www.e-daf.com